

MEDITATIE Mattheus 16 vers 24

Mattheus 16 vers 24: *“Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.”*

Jezus' kruis komt in zicht. De discipelen zijn wel onderwezen. Nu komt de Heere met een vraag: “Gij, wie zegt gij, dat Ik ben?” Petrus antwoordt: “Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods!” Dit is een grote dag in de arbeid van Christus. Hij dankt Zijn Vader: Immers vlees en bloed hadden Petrus dit niet geleerd. Daarna zegt de Heere, dat op deze rotsvaste belijdenis de gemeente gebouwd zal worden. Dan gaat Hij hen leren, dat Hij moet gaan sterven. Petrus wil daarvan niet weten en spreekt het: “Wees U genadig” over Christus” uit. Maar Jezus keert Zich om en laat Petrus achter Zich en zegt tot allen: “Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.”

Achter Jezus komen is een wonder. Immers, dat veronderstelt, dat een mens tot Jezus gekomen is. Zo was het bij Petrus — zo is het nog met elke discipel des Heren. Petrus was tot Jezus geleid met de ander discipelen. Nadat ze door de prediking van de boetgezant Johannes de Doper vernederd waren, gevoelden zij zich onweerstaanbaar aangetrokken tot de Heere Jezus. Zo zijn er nog, die in schuchtere aarzeling getrokken en bij Jezus op school gekomen zijn. Door het Woord des Heeren ervaren zij, dat Hij spreekt als Machthebbende en niet als de Farizeeërs en de Schriftgeleerden. Daarachter ligt de almachtige kracht Gods, waardoor de zondaar van dood levend wordt gemaakt en getrokken wordt om te leren en af te leren. Daardoor alleen ontwaakt de begeerte om achter Jezus aan te komen, om Hem te leren kennen, om onderricht te worden. Dat is nodig! Immers wat een waanvoorstellingen, wat een verkeerdheid van wil en diep bederf van hart! Om van te schrikken. Zo wie achter Mij wil komen, die lere in de eerste plaats af, Mij vooruit te lopen. Dat deed Petrus zo graag! Dat doet elke pas ontwaakte nog zo graag!

Leerling zijn wil zeggen: luisteren, gehoorzamen, volgen; vertrouwen en overgeven. Zelf niets weten, willen of hebben. Wanneer dit het wezenlijke van uw discipelschap niet is, bent u één van de vele meelopers. Die alles hebben, behalve de wezenlijke, geestelijke betrekking op de Heere Jezus en daarom ook evenals de duizenden in Joh. 6 zullen afvallen, wanneer Jezus wil niet strookt met hun wil. Daarom stelt het komen achter Jezus direct voor de zelfverloochening. Zichzelf verloochenen betekent: zeggen en doen alsof men zichzelf niet kent. Dat is in de eerste plaats geen zelfverloochening tegenover de mensen maar tegenover God. Het is een ontkennen van enig recht of aanspraak voor God, Hem liever hebben dan onszelf, ook wanneer Zijn blinkend recht ons veroordeelt en ons stelt; voor de ondergang in ons leven Het is Onszelf prijsgeven aan de gerechtigheid Gods, beladen met onze zonden. Het is liever sterven aan de voeten van Jezus, zoals de Kananese vrouw, dan zonder Hem verder te gaan. Zichzelf verloochenen is God God laten.

Dat is de diepste kern, waartegen ons bestaan zich keert in felheid en verbeterheid. Zo ergens, dan wordt hier openbaar, dat wij vijanden van God zijn. Hier leren wij of leren wij het nooit, dat God de Heilige Geest ons doet bukken onder Gods geschonden recht en ons bekend maakt met de Borg, die plaatsbekledend Zichzelf geheel en al verloochend heeft. Dat is het almachtig genadewonder, dat aan elk, die achter Jezus wil komen, verheerlijkt wordt. Ja, Christus heeft Zichzelf vernietigd en is gehoorzaam geworden tot de dood aan het kruis. Welk een onuitsprekelijk wonder, wanneer de vrucht van Zijn zelfverloochening aan het hart wordt toegepast. Wat wordt het dan gestameld: Hij voor mij, in die God opdat Hij mij met God verzoene. Achter Jezus komen is sterven aan zichzelf in één voortdurende strijd met zichzelf. Dan is zichzelf verloochenen niet de zaligheid kopen met Uw offers of goederen, niet een stuk van Uzelf prijs geven, maar uzelf geheel en al verliezen aan de Heere.

Deze zelfverloochening leren wij alleen op de school der genade. Alleen door een oog te ontvangen op de Heere Jezus Christus. Want dan gaat Hij leven en regeren in ons hart. Dan is het telkens weer : “Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?” Daardoor alleen ontstaat het zoeken van wat van Christus is en niet wat van ons is. Dat is voortdurend bediend worden uit Christus en door Zijn kracht ons vlees voortdurend kruisigen. Wanneer deze zelfverloochening gekend wordt voor God, zal de zelfverloochening tegenover de naaste ook geleerd worden. Dan leert Hij ons alleen om ook tegenover de naaste ons zelf te verloochenen en voor hem of haar te zoeken wat het ene nodige is.

Wanneer dat tegenover de naaste betracht wordt, blijft het kruis niet uit. Want onmiddellijk laat Jezus er op volgen: en neme zijn kruis op. Dat wil zeggen: belijden voert tot lijden, niet tot leiden! Wee ons, wanneer het ons anders gaat. Wij kunnen hier allerlei kruisen noemen, immers elk huis heeft zijn kruis, zonder dat wij aan dit kruis toekomen. Och zegt een ander: Christus droeg het zwaarste kruis, nu moeten wij ook een kruis dragen. Weet u dat u zo het borgtochtelijk werk van Christus verkracht? Want Zijn kruis is enig!

Ook wordt met dit kruis niet bedoeld de kastijdende hand Gods in uw leven, of de zware strijd om met Gods Wil verenigd te worden, want al deze kruisen worden u opgelegd. Onder tranen en smekingen leren wij gehoorzaamheid om te dragen, wat God ons geeft te dragen. Nee hier wordt bedoeld het kruis, dat voortvloeit uit hit belijden van de Naam des Heeren, Want wat was de oorzaak van de dood van Christus? Zijn duidelijke belijdenis dat Hij de Zoon van God was. Hij wist dat juist deze belijdenis Hem het leven zou kosten. Hij heeft voor Kajafas en Pilatus de goede belijdenis beleden. Achter deze belijdenis zag Hij het kruis staan en Hij beleet, Hij nam het kruis op Zich, hoewel Hij het had kunnen laten staan. En nu zegt Hij met grote nadruk: “Zo, wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op.”

Zo moet een ieder onzer weten: Belijden voert tot lijden! Het wordt tijd, dat wij dit goed voor ogen hebben. Want het Christendom van onze tijd verstaat haast niet meer dat in de grondtekst voor belijden hetzelfde woord gebruikt wordt als voor martelaar zijn. Belijden en niet lijden? Het kruis laten staan? Petrus wilde geen kruis omdat hij nog geen oog had voor het kruis. Daarvoor was voor Petrus nodig, dat hij in de zwartste nacht van zijn leven te schande werd met zijn voornemens en alleen aan de genadige liefde blik van Christus hing. Daarvoor is voor een ieder onzer nodig, dat wij gemeenschap kennen met Christus in Zijn lijden.

Zijn kruis opnemen wil in dit verband zeggen: in voor- en tegenspoed, in belijdenis en leven, in handel en wandel de Naam des Heeren belijden. Dat is het zwaarste voor elk die God vreest. Dan wordt het zwijgen tot schuld en de onbekwaamheid om voor de Naam des Heren uit te komen tot een last en tot smart. Want het misbruik van de Naam des Heeren is erg, maar het nalaten van het rechte gebruik van deze Naam is voor het besef van elk van zijn kinderen erger. Dat is de zonde van de trouweloosheid.

Petrus is er het ontroerend voorbeeld van. Toen hij meende, dat het wel eens verkeerd met hem kon aflopen, zeide hij: Ik ken die Mens niet. Petrus liet het kruis staan en liep er om heen. Hoe vaak is dat in uw leven al geschied? Hoe vaak — ook na ontvangen genade — hebt u uw eigen eer, gemak, leven, gunst van mensen liever gehad dan de Heere? Dan zijn de Petrus tranen u niet vreemd en leert u met vallen en opstaan, want wij zijn slechte kruisdragers. Toch hebben de discipelen er wat van geleerd. Weet u wanneer? Toen ze door Kruis en Opstanding levensgemeenschap kregen met de verhoogde Christus. Zij vorderen op de goddelijke leerschool.

Wanneer zij het oude vak kiezen, laten zij het kruis staan en gaan vissen. Staan ze in de dienst van Christus, dan wacht hen de dreiging van het Sanhedrin, de gevangenis, de geseling, de dood. Toen waren ze nog blij ook. Hoe staan wij nu lezers tegenover dit woord? U zegt: Nimmer stond ik voor de keus verloochenen of sterven. Nee, zover is het nog niet. Maar dat kan spoedig komen. De Schrift leert ons: "Allen die godzalig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden." Dit woord geldt altijd en overal. Let er op: die godzalig willen leven; vol van God. Daarvoor is in de wereld en helaas ook in de kerk vaak geen plaats. Wee u, wanneer alle mensen wel van u spreken. Kruis opnemen en volgen! Achter Hem aan, elke dag opnieuw. Hoe dichter u achter Hem mag gaan hoe minder pijlen van de boze u treffen. Achter Hem aan en staren op de Overste Leidsman en Voleinder des geloofs. Achter Hem aan over hoogten en diepten, door eer en meer, door goed en kwaad gerucht, door smaad en laster. Alleen zo door dagelijks te sterven aan onszelf zal Zijn Beeld in u afgedrukt worden.

Kent u dat in uw leven? Weet het wel dat u, zo u deze enige Naam niet met een waar geloof leert belijden en u daarom ook nimmer dit lijden leerde u een eeuwig lijden wacht in de plaats der duisternis. Daar is een lijden zonder belijden, maar een lijden met lasteren. Leer nog hier uw naam belijden, dat is zondaar voor God, opdat Zijn Naam voor u alle waarde mag krijgen. Weet het dat God geen lust heeft in uw dood, maar in het hart van ellendige zondaren de Naam van Zijn Zoon tot zaligheid wil openbaren. Zijn Naam is meer waard dan uw naam. Want waar uw naam alle glans en waarde verliest, krijgt Zijn Naam onder de openbarende werking van de Heilige Geest een eeuwige waarde. Kent u die Naam? Ja zegt iemand het lijden van de Naam des Heeren is mij niet onbekend. Veel vijandschap heb ik ondervonden. Lijdt u als een Christen? Of lijdt u om uw eigen zonden? Dit laatste komt veel voor en is de gevaarlijkste vorm van zelf-misleiding. Lijdt u als een Christen om de Naam van Christus? Heb dan goede moed! Een dienstknecht is niet meer dan zijn heer. Zij hebben Mij meer gehaat dan u! Leer het wat het is: Uw kruis vrolijk te dragen. Dat is genade, enkel genade. Maar die is er in Hem, die het kruis en de ondergang koos, opdat u leven zou. Opnemen, elke dag weer, totdat u afgelost wordt. Want dit kruis blijft hier, terwijl de Gekruisigde blijft tot in eeuwigheid. Hij staat als het geslachte Lam aan de rechterhand Gods. Hij is het stralend middelpunt van alle belijders, die lijders werden en van lijders eeuwig aanbidders zullen worden.

Gouda, November 1949 Ds G. BOER